

sig imidlertid i Øjeblikket ikke for kaldet til at udtale nogen Bedømmelse af de fransk-syriske og fransk-libanske Aftaler, hvad angaar disses Ordning efter Udløbet af Mandatet af Forholdet mellem Syrien og Libanon paa den ene Side og Frankrig paa den anden Side. Den har heller ikke endnu behandlet Spørgsmaalet om Syriens og Libanons Modenhed til at styre sig selv, i hvilken Henseende den endnu ikke har modtaget nogen egentlig Henvendelse.

To Spørgsmaal har særlig lagt Beslag paa Mandatkommissionens Opmærksomhed, nemlig Spørgsmaalene om Mindretallene i Syrien og Libanon og om lokalt Selvstyre for Omraaderne „Djebel Druze“ og „les Alaouites“.

Angaaende det første Spørgsmaal erklærede Mandatmagten, at den paa ingen Maade havde villet foregribe Spørgsmaalet om de Garantier, som Folkeforbundet paa dette Omraade maatte forlange, naar Syriens og Libanons Frigørelse og deres Optagelse i Folkeforbundet tages op til Behandling. Den tilføjede, at de i Notevekslingerne indeholdte Bestemmelser allerede faktisk er bragt i Anvendelse under Mandatmagtens Kontrol i de tre Prøveaar, hvorom der er Tale.

Mandatkommissionen understregede den store Betydning, der efter dens Mening maa tillægges de praktiske Erfaringer, som vil blive indhøstet under Anvendelsen af disse Bestemmelser under den nye Fase, som Mandatstyret er traadt ind i.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal fastslog Mandatkommissionen, at alene Erfaringen vil kunne afgøre, hvorvidt den særlige administrative og finansielle Ordning for Territorierne „Djebel Druze“ og „Alaouiterne“ maatte frembyde tilstrækkelige Garantier for Varetagelse af deres Befolkningers Rettigheder og Interesser.

Ved sin Gennemgang af Mandatkommissionens Beretning den 28. Januar 1938 fandt Raadet, at Kommissionen havde handlet klogt ved at begrænse sine Undersøgelser til de Sider af Spørgsmaalet, som staar i Forbindelse med Mandatstyret. Raadet konstaterede, at de fremsatte Bemærkninger under de foreliggende Omstændigheder var af særlig Betydning, og det sluttede sig til de af Kommissionen udtalte Ønsker med Hensyn til Resultaterne af det foretagne Forsøg.

Raadet gav ligeledes Udtryk for sin Overbevisning om, at Mandatmagten vil give Kommissionen alle Oplysninger, der vil gøre det muligt for denne at følge Udviklingen i Syrien og Libanon under Prøvetiden.

Da Kommissionen paa sit Møde i Juni 1938 normalt skulde have undersøgt den aarlige Beretning angaaende Syrien og Libanon, foreslog Mandatmagten, at denne Undersøgelse blev udsat til næste Møde. Kommissionen udtalte imidlertid den Mening, at det havde været at foretrække, at man ikke afveg fra den gældende Praksis.

Den benyttede Lejligheden til endnu engang at give Udtryk for den Betydning den tillægger, at der i Mandatstater, som snart skal anerkendes som fuldstændig uafhængige, sikres de racemæssige, sproglige og religiøse Mindretal effektiv Beskyttelse. Den mindede samtidig om, at Aftalerne mellem Mandatmagten og Mandatstaterne i Levanten ikke kunde præjudicere de Garantier, som Folkeforbundet maatte forlange i det Øjeblik, da det skulde træffe Afgørelse om Syriens og Libanons Frigørelse og deres Optagelse i Folkeforbundet. Kommissionen gjorde sig med Tilfredshed bekendt med en ny Erklæring fra den akkrediterede Repræsentant, der var i fuld Overensstemmelse med dette Synspunkt.

— Angaaende den anden Kategori af Mandater, *B-Mandatene*, har Hr. Andersen kun nogle faa Bemærkninger at gøre. Han vil dog fremhæve den Fasthed, der af Mandatkommissionen og Mandatmagterne er udvist med Hensyn til Gennemførelsen af Beskyttelsen af de indfødte Befolkningers Interesser, hvilket er Mandatsystemets væsentlige Formaal. Kommissionen har vist en bestemt Side af dette Spørgsmaal særlig Opmærksomhed, nemlig Jordens Forvaltning. Det er den i Mandatet udtrykkeligt foreskrevne Beskyttelse af de Indfødtes Ejendomsret, det drejer sig om.

Endelig indtager blandt disse Mandater det sydvestafrikanske Territorium en særlig Stilling paa Grund af, at der ved Siden af den indfødte Befolkning lever en ret betydelig europæisk Befolkning der. Forholdet mellem de forskellige Dele af denne europæiske Befolkning har været Genstand for en Erklæring fra Mandatmagtens Side, hvoraf det navnlig fremgaar, at Tidens mildnende Indflydelse og Nødvendigheden af et Samarbejde i de forskellige europæiske Befolkningselementers fælles Interesse ikke vil unnlade lidt efter lidt at have heldige Virkninger.

Samtidig underrettede den akkrediterede Repræsentant Kommissionen om, at der, til Trods for de af Territoriets politiske Stilling følgende Vanskeligheder, er sket en Afklaring i den almindelige Stemning, og at Bestyrelsen af Territoriet har været lettere i Løbet af de sidste Maaneder. Den akkrediterede Repræsentant erkendte dog, at de seneste Tendenser afspejlede den Haardnakkethed, hvormed Modsætninger inden for de europæiske Befolkningselementer holder sig, men han mente, at dette mere skyldtes ydre Aarsager end lokale Forhold.